

תלוי וצומח

לעציצים פורחים ותלויים אינספור יתרונות: הם מייפים וממלאים את הבית, המרפסת או הגינה, הגנים התלויים, גרסת

לקנות סלים תלויים מוכנים כמעט בכל משתל, אבל הריבה יותר כיה להכין בעצמנו. נתחיל מהמיכל. איך בוחרים מיכלי תלוי עד כמה אתם יצירתיים. במשתלות למיניהן ניתן לקנות סלי קוקוס (ככה הם נקראים) יפים בהחלט, לטעמי, המהדרין פחות יכולים להסתפק בעציצי פלסטיק בעלי וזים הניתנים לתליה. יש לבחור מיכל לא גדול מדי, כדי שאפשר יהיה לתלות אותו בלי לגרום לקריח סת התקרה. תביאו בחשבון שמישקל הסל עולה עם גודלת הצמח, והוא כבד יותר אחרי השקיה. גם מיכל קטן מדי לא יתאים למשיי מה, משום שתצטרכו להשקותו בתדירות גבוהה מאוד. בקיצור, בשתו באמצע, מיכלים ברום 40*20 ס"מ ועומקם של 15 ס"מ יכיר ליום להיות איריאליים. היצירתיים שביניכם יוכלו, כמובן להשתמש בכלי חרמיות, כדי נחישות. קירות פלסטיק או סרי ביטול ישנים חשוב מאוד שיהיו במיכל חורים לניקוז המים כדי לשים מעל כל חור אבן קטנה או חתיכה רשת, כדי למנוע שיטפון בעת השקיה. רצוי לא למלא באדמה עד לשפת העציץ, כי יהיה קשה להשקות. צריך למלא עד מספר

ברור, אבל בטוח שאין אשה שתתנגד למתנה כזו. לנו לא נותר אלא לרמיון את הפלא, כי לא נשאר ממנו שריד ופליט. אני תמיד מרמיינת יעד מרהים של עצים, שעליהם תלויים עציצים עם צמחים במגוון צורות, צבעים וריחות. לי באופן אישי ברור, ללא ספק, שהצמח העיקרי שם הם היו הפוקסיות. אף שמוצאן מאמריקה, והן התגלו לעולם הישן רק במאה ה-18, זו העדשה נחלת אריות.

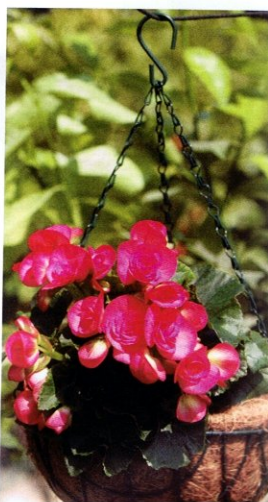
נא להיזהר על התקרה

לעציצים סלים תלויים יתרונות רבים. ניתן למלא בעזרתם חללים לא מנוצלים ותלתות אותם על ענפי עצים בגינה, במרפסת ובחדרי כניסה. הם יכולים להשתלשל גם מפרגולות, ובעצם ניתן לתלות אותם כמעט בכל מקום. סלים תלויים כאלה "שויים" יותר מסידור פרחים. הם יכולים להחזיק מעמד מספר שבועות, חודשים או אפילו שנים, תלוי מה אתם מחליטים לשתול. לא צריך להחליף כל יום מים כמו לוד פרחים ממוצע, ואם יש לכם ילדים או חית מונמד שובבה במיוחד, הרעיון ערף כפליים: הצעיר נמצא מעל להישן ידם. אפשר כמוכ

האביב הוא העונה המתאימה ליצירת גינה בווער אנפין - סלים או עציצים תלויים ופרר חים יכולים להוסיף מימד נוסף לבית, למרפסת, לפאטיו או לגן. הם יוצרים אווירת קרנבל בגלל צבעוניותם, ויכולים לגרום אושר רב לחובבי הצמחים, שמרחב הגינון שלו מוגבל לרירות שיכון אפורה. או איפה הכל החליף כבר לפני אלפי שנים, כבכל. כבר אז גודלו אנשים פרחים, שוחים ועצים למטרות נוי ולא רק למאכל, והטרנד של צמח נוי במיכל תלוי תפס את הבבלים, הנזי וירקרים של הזמן הקדום. הגנים התלויים של בבל נחשבים לאחר ההישגים הגדולים של תקופה זו. לא ידוע בוודאות אם הם היו קיימים באמת, לא ידוע מי הקים אותם או מרוע, אבל הם נחשבים לאחד משבעת מלאי תבל של העולם העתיק. את הקרדיט על יצירי תם ניכס לעצמו במאה השישית לפני הספירה שליט בבל מרדענת. גבוהה להשיבותם של יוסי ציבור, הלא הוא נבוכדנצאר. השמעות הלא מבוססת אמרות שהוא הקים אותם לכבוד אשתו אמיתים. מה זה אומר על נבוכדנצאר כבעל? לא ממש

מינין עם כיה המספר
וד בגבול. מרוע
מורו צמחת
למסכות ודחן

מוסיפים צבעוניות עליזה לאווירה, אינם דורשים טיפול רב ומחזיקים מעמד אפילו שנים. שנות האלפיים

הוא אפציה טובה. כמו הפוקסיות הוא יכול להחזיק מעמד שנים, אך הוא זקוק לקרינה ישירה. הסגילות האפיריזנטית, בניגוד לצמחים הקורמים שהזכירו כאן, היא צמח החובב צל, ומתאמת לגידול בבית. צריך להשקות אותה בווריות, כלי להרטיב את עלי המתרות. כך גם הבינוניה והבשמת, שהם צמחים של "חצי צל", הסובלים מעורפי מים. זכרו שווינקה, פרוטולקה, טנטס וציניות הם צמחים עונתיים, וצריך יהיה להחליף אותם לאחר שתסתיים עונת הפריחה.

בגלל העובדה שהמיכילים קטנים וחשופים לאוויר מכל הצדדים, הצמחים מתייבשים במהירות. כשהצמחים גדלים והטמפרטורה עולה, צריך להשקות ביתר תכיפות. חיוני להקפיד שהארטה תישאר לחה, לכן תוקעים אצבע נוספת סנטימטרים לתוך הארטה, ואם היא יוצאת יבשה – צריך להשקות. בקיץ כדאי אפילו להשקות פעמיים ביום. השקיה במשפר יכולה להיות אפציה טובה, אם לא רוצים לפגוע בצמחים. צריך להשקות עד נגירה, כלומר עד שגולמים מים מתחתית המיכל, כדי למנוע הצטברות מלחים.

ולסיום, שני כללי ברזל שכדאי לשנן אותם: 1. צמחים לא מושקים מתים בסופו של דבר. 2. צמחים שלא מקבלים דשן לא יפרחו.

סנטימטרים משפת העציץ. הארטה צריכה להיות ארמת גינה, שניתן לקנות בכל משתלה. אחר כך צריך לבחור שתילים במשתלה. עדיפים שתילים קטנים ובריאים, שיסתגלו טוב יותר למקום גידולם החדש מאשר צמחים בוגרים. ניתן לשתול במיכל צמח אחד או שילוב של מספר צמחים. אם אתם רוצים שהם ימשיכו לפריח, חייבים לדשן. דשן הנקרא אוסקוויט יעשה את העבודה נהדר. שמו לב למינון הנדרש.

פריחה מהימה

יש המון מינים פורחים המתאימים לסלים כאלה. אפשר לשתול צמחים עונתיים או שנתיים. צמחים המתאימים לשהיה בצל א כשמש – תלוי היכן אתם מעוניינים למקם את העציץ הפריח. הפוקסיות שצינתי קורם לכן (ווי) יותר ממאה מינים) מועדפות על, מאחר שניתן לגדלן בבית וגם מחוצה לו. הן זקוקות לאור אך לא לקרינה תמיד ההצלחה מובטחת. חתרת הגידול שלהן הוא שכן אינו עונתיית. ולכן יכולות לחזיק מעמד מספר שנים, ויהי הן פריחה מהימה, בנוונים ודור, סגור, לבן ואדום. גם הגניונים הפורח סגלל צבעים

בצילום: חגית מילר
מאפיין מרכזי
לחיים: פוקסיות
יכולות לחזיק
מעמד שנים

סלסילת פוקסיות פורחות

חומרים:

סלסילת קש בגודל בינוני, כואת שמקבלים ממקום העבודה לכבוד החגים וכוללת דברי מתיקה. חשוב שתהיה לה רדית חזקה, כדי שתאיים לתליות. שקית אשפה מניילון או יריעת פלרז (ניתן לקנות במשתלות או בתנויות לחומרי בניין). טוף בכמות שממלאת שליש סלסילה (ניתן להשיג בכל משתלה). ארמת גינה לשני השלישים הנותרים. פוקסיה אחת או יותר, תלוי בגודל הסלסילה.

אופן ההכנה:

חותכים את יריעת הגיילון לפי המידה המדויקת של תחתית הסלסילה, ויוצרים בה חורים קטנים, שיאפשרו את ניקוז מי ההשקיה. מרפדים את הסלסילה בניילון ממלאים את השליש התחתון של הסלסילה בטוף, ואת השאר בארמת גינה שותלים את הפוקסיה בסלסילה, משקים ותולים.

